Dosarul nr. 3-2950/2025
2-25171039-12-3-09122025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

02.03.2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Cezara-Valeria Rotaru

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Alec Ignat împotriva Centrului Național Anticorupție, Agenția de Recuperare a bunurilor infracționale, cu privire la anularea actului administrativ,

a c o n s t a t a t :

La 09.12.2025, Alec Ignat reprezentat de avocatul Eduard Calmați, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție, Agenția de Recuperare a bunurilor infracționale, solicitând :

- Anularea actului administrativ individual - Ordin de îngheţare nr. 34 din 24.10.2025, ca fiind ilegal, neîntemeiat şi abuziv;

- Restabilirea dreptului de dispoziţie, folosinţă şi posesie a petiţionarului Ignat Alee *****, asupra bunurilor:

1. mijlocul de transport marca/model Iveco LD440E43 cu nA *****, a/f 2001, cod VIN ***** *****, înregistrat la moment pe numele cet. Ignat Alec;

2. semiremorcă marca/model Calabrese 37PL cu n*****, a/f *****, cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet. Ignat Alec;

3. mijlocul de transport marca/model Iveco Magirus cu nr. *****4, a/f 2000, cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet. Ignat Alec;

4. mijlocul de transport marca/model Volkswagen Caddy cu nr. *****, a/f 2000, cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet. Ignat Alec.

În motivarea acțiunii, a fost invocat următoarele : 1. Conform Ordinului de îngheţare nr. 34 din 24.10.2025, Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale efectuează investigaţiile financiare paralele în scopul recuperării bunurilor infracţionale în cauza penală nr.*****, intentată la 15.05.2025, în temeiul art.190 alin.(6) din Codul penal. La 06.08.2025, Ignat Alec a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art.***** din Codul penal, stipulând următoarele:

„SUP a IP Botanica al DP mun. Chişinău a IGP al MAI a dispus Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale efectuarea investigaţiilor financiare paralele în privinţa lui Ignat Alec, în vederea urmăririi bunurilor infracţionale, acumulării probelor cu privire la acestea cu indisponibilizarea lor.

Astfel, în cadrul investigaţiilor financiare paralele desfăşurate, s-a stabilit că bănuitul Ignat Alec deţine în proprietate efectivă prin intermediul persoanelor terţe, următoarele bunuri:

- mijlocul de transport marca/model Iveco LD440E43 cu nî *****, a/f 2001, cod VIN ***** *****, înregistrat la moment pe numele cet. Ignat Alec;

- semiremorcă marca/model Calabrese 37PL cu nî *****, a/f *****, cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet. Ignat Alec;

- mijlocul de transport marca/model Iveco Magirus cu nr. *****4, a/f 2000, cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet. Ignat Alec;

- mijlocul de transport marca/model Volkswagen Caddy cu nr. *****, a/f 2000, cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet. Ignat Alec.

În contextul dispunerii îngheţării bunurilor indicate mai sus, se subliniază că persistă un pericol rezonabil de înstrăinare al acestora, reieșind că fapta imputată bănuitului constituie o infracţiune deosebit de gravă, având în vedere pericolul social al infracţiunii imputate și caracterul acesteia, există o presupunere rezonabilă că bunurile nominalizate ar putea face obiectul reparării prejudiciului cauzat prin infracţiune, precum şi a unei eventuale confiscări speciale sau extinse, ar putea fi ascunse sau vândute.

2. Se obligă IP „Cadastru Bunurilor Imobile” şi IP „Agenţia Servicii Publice” să suspende orice operaţiuni şi tranzacţii cu bunurile menţionate la pct.1 din prezentul Ordin.

3. Ordinul de îngheţare se aplică pe un termen de 30 zile lucrătoare.

4. Ordinul de îngheţare va fi prezentat autorităţilor competente pentru organizarea executării şi persoanelor interesate, pentru informare.

5. Prezentul ordin de îngheţare poate fi contestat în instanţa de contencios administrativ, conform prevederilor Codului administrativ nr. 116/2018, în termen de 30 de zile din data comunicării, fără respectarea procedurii prealabile.

6. Încălcarea ordinului de îngheţare atrage răspunderea penală, conform art.251din Codul penal.

În Ordin se afirmă că bunurile ar fi *„susceptibile”* de a proveni din activitatea infracţională, totuşi, în motivarea actului contestat, nu se prezintă nici o probă, nici măcar un indiciu minimal, care să lege bunurile enumerate de o pretinsă infracţiune.

Nu se indică în actul contestat, natura tranzacţiilor considerate suspecte, proveniența mijloacelor financiare, un raport de investigaţie financiară, date bancare, conexiuni patrimoniale cu presupusa faptă. Or, potrivit principiului legalităţii măsurilor restrictive, îngheţarea unui bun trebuie justificată prin probe sau cel puţin indicii temeinice, nu prin simple afirmaţii generale.

Pentru a dispune indisponibilizarea bunurilor, organul care a luat această decizie trebuie să prezinte argumente solide privind legătura dintre masa de bunuri şi pretinsa infracţiune, cu respectarea a două mari principii de drept: prezumţia de nevinovăţie şi dreptul la respectarea proprietăţii private împotriva ingerinţei nejustificate.

În continuare, observă că, Ordinul se limitează la a afirma generic că bunurile *„ar putea fi vândute*, *ascunse sau înstrăinate”,* fără a demonstra existenţa unor tentative anterioare de înstrăinare, identifica tranzacţii planificate, indica vreo cerere depusă la ASP sau Cadastru, arăta existenţa vreunei urmăriri efective a acestor bunuri. În lipsa unui pericol real, concret şi actual, măsura de îngheţare este neproporţională, fiind dispusă anticipat şi preventiv fără bază factuală.

Atrage atenţia că, urmărirea penală privind petiţonarul se află într-o fază incipientă, astfel, prezumţia de nevinovăţie exclude aplicarea automată a măsurilor restrictive patrimoniale.

În speţă, nu există o expertiză financiară, nu există o evaluare a prejudiciului sau alte probe care să confirme legătura dintre bunuri şi infracţiune. Aplicarea unei măsuri restrictive patrimoniale severe, precum îngheţarea, în lipsa acestor elemente încalcă principiul prezumţiei de nevinovăţie.

Analizând chiar caracteristicile bunurilor vizate, observă că aceastea sunt vechi, cu uzură mare, neavând valoare patrimonială semnificativă. Bunurile sunt fabricate între *****-2001, având o valoare comercială redusă, astfel că nu pot constitui obiectul unei valori patrimoniale care să acopere presupusul prejudiciu, nu sunt atractive pentru tranzacţii rapide, nu prezintă un risc real de înstrăinare patrimonială. Acest element reduce şi mai mult temeiul măsurii, relevând caracterul disproporţionat al îngheţării.

Ordinul îngheaţă toate bunurile petiţionarului, fără a justifica legătura fiecărui bun cu presupusa faptă, pericolul individual aferent fiecăruia, dacă anumite bunuri sunt necesare activităţii profesionale (de exemplu, autovehicule utilizate pentru muncă). Măsura dispusă este fără analiză individuală şi proporţională a fiecărui bun, în raport cu circumstanţele speţei.

Din analiza structurii actului contestat, reiese că acesta reia automat formulări standard *(„există pericol de înstrăinare", „infracţiune deosebit de gravă"),* nu conţine date personalizate privind situaţia patrimonială a petiţionarului, nu include analiza profilului financiar, contrar cerinţelor legale privind investigaţiile financiare paralele. Lipsa motivării este un viciu esenţial, sancţionat cu nulitatea actului administrativ.

Ordinul afectează în mod excesiv dreptul la proprietate, or, sunt lezate atributele dreptului de proprietate, precum: folosinţa bunurilor, posibilitatea de a utiliza mijloacele de transport pentru activitatea economică, dreptul la liberă administrare a patrimoniului.

Măsura poate fi aplicată numai dacă este necesară şi proporţională, iar în acest caz statul, prin intermediul Agenţiei nu demonstrează necesitatea.

Pentru aplicarea îngheţării, ca un fel de măsură de indisponibilizare a bunurilor, în cadrul procesului penal este obligatoriu indicarea provenienţei ilicite sau argumente privind imposibilitatea justificării legale. În această cauză, Agenţia nu a prezentat analize financiare, raport de disproporţie, expertize privind veniturile şi cheltuielile, sursa reală a fondurilor pentru achiziţii; Astfel, măsura este formală şi nefondamentată.

Prin dispunerea unei astfel de măsuri abuzive, precum îngheţarea bunurilor unui terţ neimplicat în cauză, se contravine principiilor generale ale dreptului. Măsurile dispuse în cadrul unui proces penal pot viza bunuri ale unei persoane doar dacă există indicii temeinice că provin din infracţiune sau se urmăreşte repararea prejudiciului.

Jurisprudenţa CEDO stabileşte că ingerinţa statului asupra proprietăţii trebuie să fie : legală, proporţională, necesară într-o societate democratică. În lipsa unor probe concrete privind provenienţa ilicită măsura este neproporţională, afectează un terţ nevinovat, depăşeşte scopul legitim al urmăririi penale.

Conform jurisprudenţei CEDO (cauzele Baczkowski, Dimitrovi, AGOSI c. Regatului Unit, Veits c. Estonia), ingerinţele asupra proprietăţii unor persoane terţe trebuie supuse unui test de proporţionalitate mult mai strict, deoarece terţul nu este implicat în infracţiune, nu beneficiază de garanţiile procesuale ale bănuitului, este expus riscului unei sancţiuni indirecte fără vinovăţie.

CEDO impune existenţa unui „echilibru just" între interesul public şi interesul persoanei. Astfel, conform cauzei James şi alţii c. Regatului Unit şi jurisprudenţei constante din art. 1 Protocol 1, statul trebuie: să Urmărească un scop legitim, dar măsura trebuie să menţină un echilibru just între interesul public şi cel privat.

În cazul de faţă, măsura nu menţine acest echilibru - se afectează direct proprietatea unei persoane,

în privinţa căreia, statul nu a demonstrat o necesitate reală şi urgentă a indisponibilizării. Cu alte cuvinte, prejudiciul creat este mai mare decât beneficiul eventual al statului, iar lipsa probelor face price ingerinţa arbitrară.

De asemenea, consideră că, măsura este neproporţională, deoarece nu există un pericol actual sau iminent de înstrăinare. Proporţionalitatea se apreciază în raport cu necesitatea măsurii. Agenţia nu a demonstrat: risc de ascundere, risc de înstrăinare, risc de distrugere sau orice acţiune a terţului care ar justifica indisponibilizarea.

În lipsa unui pericol concret, nu se poate vorbi despre necesitate, deci nici despre proporţionalitate sau pericol real de înstrăinare.

CEDO cere aplicarea principiului ultima ratio: înainte de a bloca bunurile unui terţ, statul trebuie să arate de ce: monitorizarea, solicitarea de informaţii financiare, cererea de acte, obligaţia de a păstra bunul, nu ar fi fost suficiente. Nu există niciun argument în acest sens, ceea ce contravine cerinţei de proporţionalitate.

Măsura îşi pierde scopul legitim - devine o sancţiune indirectă asupra unei persoane nevinovate, iar în astfel de circumstanţe, scopul legitim al măsurii, cum ar fi : prevenirea folosirii bunurilor din infracţiune, recuperarea prejudiciului, nu poate fi atins într-un tablou legal.

La finele actului contestat, se observă indicat termenul de 30 de zile este aplicat mecanic, fără justificare. Deşi legea permite îngheţarea pe 30 de zile, ordonatorul trebuia să motiveze: de ce este necesar termenul maxim, ce activităţi vor fi efectuate în acest interval, dacă investigaţia financiară impune cu adevărat blocarea bunurilor pe o perioadă atât de lungă. Nejustificarea termenului transformă măsura într-una arbitrară.

În lipsa unor probe că aceste bunuri provin din infracţiune sau aparţin învinuitului, ca titular real, măsura nu mai are legătură cu scopul urmăririi penale, devenind doar o limitare gratuită şi excesivă a unui drept fundamental.

Pîrîtul, Centrul Național Anticorupție la 19.12.2025, a înaintat referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă în temeiul art. 207 alin.(2) lit.e) Cod Administrativ.

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, r/reclamantului Alec Ignat - avocatul Eduard Calmațui, a solicitat admiterea acțiunii.

R/pîrîtului CNA - Lilia Cociorva, în ședința de judecată a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibilă sau după caz respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că acțiunea dedusă judecății urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, Ordinul de înghețare nr.34 din 24.10.2025 (f.d.12-15), constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru Alec Ignat, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, asemenea gen de litigii sunt exceptate de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 10 alin.(6) al Legii privind Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale nr. 48 din 30.03.2017, care prevede că - Ordinul de îngheţare emis de Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale poate fi contestat în instanţa de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile.

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelînd momentul emiterii Ordinului - 24.10.2025 (fila nr. 4-5, dos.administrativ), data notificării - 04.11.2025 (fila nr. 5-verso, dos.administrativ), cu momentul înaintării acțiunii în judecată - 04.12.2025 (f.d.18), atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Or, conform art. 209 Cod Administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la : b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, Alec Ignat, revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în contestare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Referitor la temeiul de inadmisibilitate invocat de către partea pîrîtă, și anume faptul că ordinul contestat este consumat și nu mai produce efecte juridice, instanța reține următoarele :

Ordinul de îngheţare nr. 34 din 24.10.2025, chiar dacă este emis pentru un termen limitat de 30 zile lucrătoare, acesta vizează dreptul subiectiv al reclamantului. Caracterul temporar al actului, la caz ordin, nu înlătură natura sa de act administrativ cu efecte juridice directe, întrucât produce consecințe imediate și restrictive asupra persoanei vizate. În perioada de valabilitate a ordinului, reclamantului i sau impus restricții în privința bunurilor sale. Aceste restricții, chiar dacă sunt limitate în timp, vizează drepturi fundamentale protejate constituțional și prin convenții internaționale. În plus, ordinul poate genera consecințe juridice ulterioare, de exemplu, în cadrul altor proceduri administrative sau judiciare. Iar faptul că actul și-a încetat valabilitatea nu înseamnă că nu trebuie să existe un remediu efectiv de control de legalitate asupra acestuia.

Instanța nu poate ignora nici faptul că interesul reclamantului este legat nu doar de valabilitatea temporală a actului, ci și de efectele acestuia. Este esențial ca orice act administrativ care se pretinde că afectează drepturi și libertăți să fie supus controlului judecătoresc, indiferent de durata efectelor sale.

Or, controlul judiciar ex post practic este singura garanție reală de contestare în materia ordinelor de înghețare. Iar, în limitarea exercitării acesteia, autoritățile publice ar putea emite astfel de ordine, prezumându-se că după expirarea termenilor restrictive acestea nu mai pot fi contestate. Or, principiul statului de drept impune ca toate actele administrative ale autorităților publice să fie supuse controlului de legalitate la cererea subiecților care ar invoca încălcarea prin acestea a unui drept sau libertate stabilită de lege. Din aceste motive, chiar și în cazul unui act administrativ cu efect de durată scurtă, interesul reclamantului de a-l contesta este unul real, efectiv și legitim.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că, la 15.05.2025 de către organul de urmărire penală al IP Botanica al DP mun. Chişinău a IGP al MAI a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. *****, în prezenţa bănuielii rezonabile despre comitere a infracţiunilor prevăzute la art. 190 alin (6) din Codul penal al Republicii Moldova.

La 06.08.2025, reclamantul Ignat Alec, a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracţiuni prevăzute de art. ***** din Codul penal.

În condiţiile art. 258 alin. (3) Cod de procedură penală, IP Botanica al DP mun. Chişinău a IGP al MAI la 04.07.2025 a expediat în adresa Centrului Naţional Anticorupţie/Agenţia de Recuperare a Bunurilor infracționale delegația nr.34/20/4-13235, în vederea urmăririi bunurilor infracționale, acumulării probelor cu privire la acestea și indisponibilizarea lor (fila nr. 2-3, dos.administrativ).

Drept urmare, în cadrul investigațiilor financiare paralele desfășurate, fiind stabilit că Ignat Alec deține în proprietate efectivă cît și prin intermediul persoanelor terțe mai multe bunuri imobile cît și mobile, de către Agenția de Recuperare a bunurilor infracționale la 24.10.2025 a fost emis Ordinul de înghețare nr.34, prin care s-a dispus :

1. Se interzice participarea sub orice formă cet. Ignat Alec, precum şi altor persoane care acţionează în numele acestuia, la efectuarea oricăror operaţiuni sau tranzacţii în privinţa următoarelor bunuri imobile si mobile : „bunuri printre care se numără și bunurile mobile indicate în acțiunea supusă examinării, și anume : 1. mijlocul de transport marca/model Iveco LD440E43 cu nA *****,a/f 2001,cod VIN ***** *****, înregistrat la moment pe numele cet.Ignat Alec *****; 2. semiremorcă marca/model Calabrese 37PL cu n*****, a/f *****,cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet.Ignat Alec *****; 3. mijlocul de transport marca/model Iveco Magirus cu nr. *****4, a/f 2000,cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet.Ignat Alec *****; 4. mijlocul de transport marca/model Volkswagen Caddy cu nr. *****, a/f2000,cod VIN *****, înregistrat la moment pe numele cet.Ignat Alec *****”;

2. Se obligă IP „Cadastru Bunurilor Imobile” şi IP „Agenţia Servicii Publice” să suspende orice operaţiuni şi tranzacţii cu bunurile menţionate la pct.1 din prezentul Ordin;

3. Ordinul de înghețare se aplică pe un termen de 30 zile lucrătoare;

4. Ordinul de îngheţare va fi prezentat autorităţilor competente pentru organizarea executării şi persoanelor interesate, pentru informare;

5. Prezentul ordin de îngheţare poate fi contestat în instanţa de contencios administrativ, conform prevederilor Codului administrativ nr. 116/2018, în termen de 30 de zile din data comunicării, fără respectarea procedurii prealabile;

6. Încălcarea ordinului de îngheţare atrage răspunderea penală, conform art.251 din Codul penal (fila nr. 4-5, dos.administrativ).

În contextul pretențiilor deduse judecății, instanța consideră necesar a reține prevederile Legii privind Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale nr. 48 din 30.03.2017.

Articolul 6. Drepturile şi obligaţiile Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale.

(1) Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale are următoarele drepturi:

a) să solicite şi să primească informaţiile şi documentele necesare pentru exercitarea atribuţiilor sale de la entităţile naţionale şi internaţionale care le deţin (în continuare – *furnizori de date relevante*);

b) să decidă îngheţarea bunurilor infracţionale identificate, în conformitate cu prevederile art.10 alin.(2);

c) să acceseze gratuit bazele de date naţionale în activitatea pe care o desfăşoară;

Articolul 10. Indisponibilizarea bunurilor infracţionale.

(1) Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale asigură indisponibilizarea bunurilor infracţionale identificate prin:

a) solicitarea punerii sub sechestru de către instanţa de judecată, în condiţiile Codului de procedură penală;

b) emiterea ordinului de îngheţare.

(1^1) Indisponibilizarea bunurilor infracţionale prin emiterea ordinului de îngheţare constă în interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării ori a deplasării bunurilor infracţionale în vederea recuperării acestora sau asumarea temporară a administrării ori a controlului asupra bunurilor respective.

(2) Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale emite ordinul de îngheţare a bunurilor infracţionale pe un termen de până la 30 de zile lucrătoare, în baza solicitării în scris a autorităţilor competente străine sau în cadrul delegaţiilor parvenite de la organul de urmărire penală. La expirarea termenului, efectele ordinului de îngheţare încetează de drept.

(3) Ordinul de îngheţare conţine:

a) informaţia cu privire la proprietarul, posesorul sau beneficiarul efectiv al bunurilor infracţionale;

b) încadrarea juridică a infracţiunii care se bănuieşte că a generat bunurile infracţionale;

c) bunurile infracţionale care urmează a fi îngheţate şi dovezile aferente acestor bunuri;

d) motivele care justifică necesitatea îngheţării bunurilor infracţionale;

e) după caz, persoanele fizice şi persoanele juridice de drept public şi privat cărora li se interzice să participe, sub orice formă, în operaţiuni şi tranzacţii cu bunurile infracţionale indicate, precum şi să faciliteze mutarea, transportul sau tranzitarea bunurilor infracţionale;

f) dispoziţia cu privire la indisponibilizarea bunurilor infracţionale, precum şi modul de executare a ordinului de îngheţare;

g) termenul şi modul de atac.

(4) În baza ordinului de îngheţare emis de Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale, proprietarii, posesorii şi beneficiarii efectivi ai bunurilor infracţionale, alte persoane fizice şi persoane

juridice de drept public şi privat implicate în operaţiunile şi tranzacţiile al căror obiect sînt bunurile infracţionale pot fi obligate de a suspenda orice operaţiuni şi tranzacţii cu privire la bunurile respective sau participarea, sub orice formă, la acestea.

(5) Ordinul de îngheţare emis de Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale se comunică persoanelor vizate în ordin imediat, dar nu mai tîrziu de 3 zile din momentul emiterii, în scris, prin notă telefonică sau telegrafică ori prin mijloace electronice.

(6) Ordinul de îngheţare emis de Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale poate fi contestat în instanţa de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile.

(7) Încălcarea ordinului de îngheţare comunicat de Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale atrage răspundere penală, conform art.251 din Codul penal.

(8) În cazul dispariţiei temeiurilor care au justificat emiterea ordinului de îngheţare, şeful Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale dispune anularea acestuia prin emiterea unui ordin.

(9) Efectele ordinului de îngheţare încetează odată cu aplicarea măsurilor asigurătorii pe bunurile îngheţate.

De asemenea la caz este de reţinut şi prevederile Codului de procedură penală.

Articolul 258. Extinderea competenţei teritoriale şi delegaţiile organului de urmărire penală.

(1) În cazul în care anumite acţiuni de urmărire penală trebuie să fie efectuate în afara teritoriului în care se face urmărirea penală, organul de urmărire penală poate să le efectueze însuşi sau să dispună, prin delegaţie, efectuarea acestor acţiuni altui organ respectiv, care este obligat să execute această delegaţie în termen de cel mult 10 zile.

(2) În cazul în care organul de urmărire penală însuşi procedează la efectuarea acţiunilor procesuale în condiţiile alin.(1), el anunţă despre aceasta organul respectiv din raza teritorială în care se vor efectua aceste acţiuni.

(3) Organul de urmărire penală dispune, prin delegaţie, Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale efectuarea investigaţiilor financiare paralele în vederea urmăririi şi identificării bunurilor infracţionale, acumulării probelor cu privire la acestea în cazurile prevăzute la art.229^2 alin. (2), indisponibilizarea bunurilor infracţionale identificate şi asigurarea valorificării bunurilor sechestrate. Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale informează, prin procesul-verbal de consemnare a rezultatelor investigaţiilor financiare paralele, organul de urmărire penală despre măsurile întreprinse în baza delegaţiei. Termenul de executare a delegaţiei dispuse Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale nu poate depăşi termenul rezonabil al urmăririi penale, înştiinţîndu-se, la fiecare 60 de zile, organul de urmărire penală despre rezultatele investigaţiilor financiare paralele desfăşurate în vederea recuperării bunurilor infracţionale.

(4) În cadrul executării delegaţiei dispuse în condiţiile alin.(3), Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale îi revin atribuţiile organului de urmărire penală şi ale organului care desfăşoară activitatea specială de investigaţii.

Articolul 202. Măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii şi pentru compensarea cheltuielilor de judecată.

(1) Organul de urmărire penală, din oficiu, sau instanţa de judecată, la cererea motivată a părţilor, poate lua, în cursul procesului penal, măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, de acţiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii şi pentru compensarea cheltuielilor de judecată.

(2) Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii şi pentru compensarea cheltuielilor de judecată, constau în sechestrarea bunurilor mobile şi imobile în conformitate cu art.203-210.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele cauzei, instanța consideră că Agenția de Recuperare a bunurilor infracționale, a ajuns la o concluzie/soluție corectă urmare a delegației IP Botanica al DP mun. Chișinău a IGP al MAI nr.34/20/4-13235 din 04.07.2025, prin emiterea ordinului de înghețare nr.34 din 24.10.2025, cu aplicarea măsurilor corespunzătoare.

În partea ce ține de argumentul reclamantului precum că, pentru emiterea ordinului de înghețare ar fi necesar un standard probatoriu similar celui cerut pentru trimiterea în judecată sau aplicarea măsurilor procesuale definitive, instanța reține că Ordinul de înghețare se bazează pe indicii rezonabile, nu pe probe exhaustive.

Or, la caz se atestă că, există o cauză penală pornită pentru o infracțiune deosebit de gravă (art.190 alin.(6) CP), reclamantul are calitatea procesuală de bănuit, organul de urmărire penală a dispus efectuarea investigațiilor financiare paralele, și respectiv au fost identificate bunuri aflate în proprietatea sau controlul efectiv al acestuia.

Aceste elemente constituie un substrat factual suficient pentru activarea mecanismului de înghețare temporară, iar lipsa detaliilor exhaustive cum ar fi : rapoarte financiare, tranzacții concrete etc., nu echivalează cu lipsa indiciilor, ci reflectă stadiul incipient al investigației.

Referitor la argumentul că, Ordinul se limitează la a afirma generic că bunurile *„ar putea fi vândute*, *ascunse sau înstrăinate”,* fără a demonstra existenţa unor tentative anterioare de înstrăinare, identifica tranzacţii planificate, indica vreo cerere depusă la ASP sau Cadastru, arăta existenţa vreunei urmăriri efective a acestor bunuri, instanța consider necesar a reține că, în materia măsurilor provizorii nu este necesară dovada unor tentative concrete de înstrăinare, fiind suficientă existența unui risc rezonabil, dedus din circumstanțe. Or, a impune autorității pîrîte să demonstreze o tentativă efectivă de vânzare ar lipsi de eficiență măsura preventivă.

Cu privire la argumentul în sensul nerespectării de către autoritatea pîrîtă a prezumţiei de nevinovăţie şi a dreptului la respectarea proprietăţii private împotriva ingerinţei nejustificate, este de reținut că, prezumția de nevinovăție nu exclude aplicarea măsurilor provizorii și nu împiedică restrângeri temporare ale dreptului de proprietate, iar măsura contestată – ordinul de înghețare nu stabilește vinovăția reclamantului și este destinată exclusiv asigurării eventualei executări a măsurilor ulterioare.

Suplimentar celor menționate supra, instanța reține că, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale nu dispune de o libertate discreționară de a refuza executarea delegației emise de organul de urmărire penală, atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.

În acest context, delegația constituie temei legal suficient pentru activarea competențelor Agenției, inclusiv emiterea ordinului de înghețare a bunurilor pe termenul prevăzut de lege.

Prin urmare, emiterea ordinului nu reprezintă o opțiune arbitrară, ci o manifestare a obligației legale de a da curs delegației în scopul asigurării eficienței investigației financiare și prevenirii înstrăinării bunurilor.

Reiterând circumstanțele expuse supra în coroborare cu prevederile legale enunțate, instanța a stabilit că la emiterea Ordinului de înghețare nr.34 din 24.10.2025, autoritatea publică pârâtă - Agenția de Recuperare a bunurilor infracționale, a respectat prevederile legale, or, încălcări de competență și de procedură la adoptarea actului contestat, nu au fost admise.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată netemeinicia acțiunii reclamantului Alec Ignat, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate.

La fel, în acest context, instanța judecătorească subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii : 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Prin urmare, se constată cu certitudine că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces condiții obiective şi echitabile pentru exercitarea drepturilor şi obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat şi asigurat inclusiv prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor şi Libertăților fundamentale ale Omului.

Conform art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri : respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)-e).

Reieșind din cele menționate, instanța conchide asupra netemeiniciei pretențiilor titularului acțiunii şi argumentelor invocate în acest sens care condiționează respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu menținerea actului administrativ contestat, or, alegațiile invocate de către reclamant în acțiunea depusă au fost combătute prin argumentele expuse de autoritatea pârâtă în referința depusă, precum și în cadrul ședinței de judecată.

În consecință, verificând legalitatea actului administrativ contestat, instanța constată că, Ordinul de înghețare nr.34 din 24.10.2025, este legal. Or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere, a fost emisă în conformitate cu competențele și normele materiale, în conformitate cu legislația în vigoare.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Instanța conchide că, conduita pîrîtului este conformă cadrului legal citat supra, actul contestat de reclamant a fost motivat în fapt și în drept, precum și a fost emis în conformitate cu rigorile prescrise de lege, abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

În asemenea conjunctură faptică, nu pot fi satisfăcute cerințele reclamantului cu privire la anularea Ordinul de înghețare nr.34 din 24.10.2025 şi respectiv restabilirea dreptului de dispoziție, folosință şi posesie asupra bunurilor, dimpotrivă admiterea unor asemenea pretenții ar desconsidera materialul probatoriu concludent și pertinent acumulat pe marginea cauzei judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Alec Ignat împotriva Centrului Național Anticorupție, Agenția de Recuperare a bunurilor infracționale, cu privire la anularea actului administrativ – Ordinul de înghețare nr.34 din 24.10.2025, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru